

Jerzy Romanow

Książek, pow. Kłodzko

Informator Archeologiczny : badania 2, 109-110

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z wybranego grobu, wykazała obecność dwóch osobników spoczywających w jednym naczyniu-popielnicy. Niektóre popielnice twarsowe zdobione motywem jodełkowym oraz pasmami ukośnych złobków, posiadają ryty wypełnione białą inkrustacją. Wśród przepalonych szcypków kostnych natrafiono na szpile brązowe i żelazne o łabędziej szyjce, paciorki z niebieskiego szkliwa, kółka brązowe, ogniwka z drutu brązowego.

Ogółem w ciągu czterech sezonów wykopaliskowych odkryto i wyeksplorowano 25 grobów, w tym 22 groby skrzynkowe i 3 groby popielnicowe. W grobach powyższych stwierdzono 60 popielnic, w tym 45 twarsowych. Na wyposażenie zmarłych, obok przedmiotów już wymienionych składały się szcypce brązowe i żelazne. Na specjalną uwagę zasługuje grób nr 7, który zawierał 3 popielnice twarsowe, jedną męską i dwie żeńskie. W popielnicy męskiej znaleziono symboliczne berło /na kościanym, zdobionym trzonku osadzone żelazne okucie/. Popielnice żeńskie miały ussy w 4 miejscach przekłute oraz wymodelowane na brzońcu napierśniki. Grób ten znajdował się w centralnym punkcie cmentarska.

KRUSZWICA, pow. Inowrocław

patrz wczesne średniowiecze

KSIĄŻEK, pow. Kłodzko

Konserwator Zabytków Archeologicznych na woj. wrocławskie

Badania prowadziła mgr Jerzy Romanow. Finansował Wydział Kultury PPRN w Kłodzku. Drugi sezon badań. Osada wielokulturowa z okresu halstańskiego /kultura łużycka/ i okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko - osada wielokulturowa /halsztat CW i późny okres wpływów rzymskich/ położona jest na łagodnym i lewostronnym tarasie Nysy Żużyckiej, w miejscu półkolistym wysklepiającym się w kierunku doliny rzeki i wznoszącym się około 6 - 7 m od lustra wody. Południowa część osady odcięta torem kolejowym, położona jest całkowicie na polu ob. Leonarda Terlikowskiego, a północna częściowo na polu ob. Eugeniusza Machali.

W czasie od 1.VII. do 31.VII. przebadano swartą powierzchnię 317,5 m², zdejmując warstwę orną i pogłębiając wykop do głębokości około 50 cm.

Wynikiem prac jest odsłonięcie zachodniego skrzydła /dł. 16 m i szer. 7 m/ dużego budynku naziemnego, typu wielorodzinnego, o konstrukcji mieszanej - łątkowo-sumikowej i zrębowej. Budynek usytuowany jest wzdłuż linii wschód - zachód. Odkryto narazie dwa pomieszczenia przedzielone ścianką działową, wyraźnie niezależne od siebie, z paleniskami ułożonymi od strony południowej, slobalizowanymi po obu stronach ścianki działowej. Zachowane i czytelne ślady fundamentu budynku, dostarczyły ogromnej ilości szczegółów konstrukcyjnych, umożliwiających rekonstrukcję części naziemnych. Odkryto także 14 jam osadniczych, z których kilka związanych jest funkcjonalnie z budynkiem oraz 138 śladów po słupach, różnych budowli typu słupowego.

Budynek, na podstawie analizy odkrytego w jego obrębie materiału sabytkowego, datowany jest na Halsztat C-D i wiązany z ludnością kultury Żużyckiej. Pozostałe obiekty datowane są na późny okres wpływów rzymskich.

KUNICE, pow. Legnica

Konserwator Zabytków

Archeologicznych
na woj. wrocławskie